

Arrest

nr. 237 475 van 25 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5 bus 1
9200 DENDERMONDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kroatische nationaliteit te zijn, op 9 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 21 september 2005 verzochten uw ouders D.I. (...) en S. (...) (O.V. X) om internationale bescherming in België. Als minderjarige werd u toen opgenomen in het administratieve dossier van uw moeder. Omdat er geen geloof kon gehecht worden aan het beweerde verblijf in Kosovo voorafgaande aan hun komst naar België nam het Commissariaat-generaal toen een weigeringsbeslissing waarin een

niet-terugleidingsclausule was opgenomen aangezien jullie oorspronkelijke afkomst uit Kosovo evenwel toen niet ter discussie stond. Deze clausule werd op 8 februari 2007 omgezet naar een subsidiaire beschermingsstatus.

U werd door de Correctionele rechtbank te Dendermonde op 26 februari 2018 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar wegens deelname aan enige activiteit van een terroristische groep en wegens exfiltratie (i.e. het Belgisch grondgebied te hebben verlaten met het oog op het plegen van terroristische misdrijven in het buitenland). U werd tevens ontzet uit de rechten vervat in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van tien jaar.

Op 18 mei 2018 ontving de Commissaris-generaal een brief van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie met de vraag om de geldigheid van uw beschermingsstatus te onderzoeken.

In het kader van het hierop in de gevangenis van Gent op 19 juli 2019 georganiseerde onderhoud verklaarde u dat u Kroatisch staatsburger bent, dat u B.M. (...) heet en dat uw familie destijds in opdracht van uw grootvader een valse identiteit en nationaliteit had opgegeven in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Uw grootvader had immers gehoord dat Kroatische staatsburgers naar hun land van herkomst werden teruggestuurd. In 2016 keerde u voor minder dan een maand terug naar Kroatië om uw paspoort te regelen. U wou immers uw Kroatische nationaliteit niet verliezen. Tijdens uw verblijf in Kroatië nam u met uw neef de bus. Op de bus zei een passagier tegen uw neef dat hij van het eiland kwam, waarmee hij verwees naar een plek waarnaar oorlogsmisdadigers na het gewapend geweld van vroeger vluchtten. U meent dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat België het enige land is dat u kent. U kent Kroatië niet en het was niet uw persoonlijke keuze toen uw familie in 2005, wanneer u nog minderjarig was, om bescherming verzocht en dit onder een valse identiteit. U vreest in Kroatië het slachtoffer te worden van discriminatie, zoals u voor uw vertrek in 2005 naar België ook had ervaren.

B. Motivering

Op 8 februari 2007 werd u, die de procedure van uw moeder D.S. (...) volgde, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/4, § 1 c) van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de Correctionele rechtbank te Dendermonde van 26 februari 2018. Uit het voormelde vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 4 jaar wegens (i) deelname aan enige activiteit van een terroristische groep waarbij u wist dat uw deelname bijdroeg tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep, en (ii) exfiltratie op en/of rond 1 oktober 2016.

Uit het voormelde vonnis blijkt dat u tot een groepje radicale gelovigen in Sint-Niklaas behoorde en dat u er een radicaal islamitisch gedachtengoed op nahoudt. De rechtbank oordeelde dat u, door het ondersteunen van de activiteiten van twee andere beklaagden, o.a. door uw documenten ter beschikking te stellen voor geldtransfers naar het strijdgebied en door bereid te zijn af te reizen naar de hoofdstad van het Kalifaat, te huwen en er als man en vrouw samen te leven met een azziza, de intentie om het radicaal salafistische Kalifaat concreet te bevolken met gelijkgezinden. Door te willen exfiltreren was u bijgevolg bereid bij te dragen aan één van de kerndoelstellingen van dit Kalifaat, namelijk een dominantie van aanhangers van het extreem salafisme in de regio. De rechtbank achtte het, gelet op de toestand waarin het Kalifaat zich militair bevond rond 1 oktober 2016, niet geloofwaardig dat het enkel uw bedoeling zou zijn geweest om er als leraar aan de slag te gaan. De correctionele rechtbank tilde zwaar aan de bewezen verklaarde feiten (vonnis d.d.26/02/2018, p.76-77) en oordeelde: De feiten zijn ernstig en getuigen van –minstens de impliciete- goedkeuring in hoofde van elk van de beklaagden van het extreme geweld en van de bloedige terreur die deze terroristische groepering gebruikt in Syrië en Irak, alsook in de rest van de wereld. (...) Zij hebben er allen toe bijgedragen dat o.a. A.I. (...) zich beter kon concentreren op de gewelddadige jihad en in meer comfortabele omstandigheden zijn acties binnen de terreurgroep kon uitvoeren."

Gelet op de motivering en de strafmaat die de Correctionele rechtbank te Dendermonde gehanteerd heeft, kan niet betwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt daarom op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U werd op 19 juli 2019 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van de u eerder

toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet rechtvaardigen. Zo stelde u louter dat het niet uw eigen keuze was om in 2005 – toen u minderjarig was – in België om bescherming te verzoeken en dan nog onder een valse identiteit. U was toen afhankelijk van de beslissing van uw grootvader. Verder gaf u aan dat u enkel België kent. U werpt tot slot op dat u op zich geen strafbare feiten heeft begaan en dat het louter een ‘poging tot betrof’ (CGVS, p. 2-4).

Geen van deze elementen werpt een ander licht op de motieven om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken, i.e. de vaststelling dat u definitief veroordeeld werd in België voor een ernstig misdrijf en wettigt bijgevolg evenmin een behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus. Wat betreft de verwijzing naar uw strafzaak, dient te worden opgemerkt dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane arrest van 26 februari 2018 van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U vreest bij een terugkeer naar Kroatië – dat sinds 1 juli 2013 toetrad tot de Europese Unie - het slachtoffer te worden van discriminatie. U verwijst daarbij naar de uitspraak van een buspassagier in 2016 en de discriminatie waarvan u het slachtoffer werd alvorens u met uw familie in 2005 naar België trok (CGVS, p. 3-4).

Wat betreft uw verwijzing naar de discriminatie waarvan u het slachtoffer werd voor u in 2005 naar België trok dient opgemerkt te worden dat de situatie voor Roma anno 2019 geenszins vergeleken kan worden met de situatie van 2005. Hoewel de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal aantoonde dat heel wat Roma in Kroatië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, blijkt tevens dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kroatië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kroatische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Kroatië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Kroatische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo nam de Kroatische overheid in november 2012 een nationaal actieplan voor de integratie van Roma aan voor de periode 2013-2020, waarbij gefocust wordt op de inclusie van Roma in het sociale leven, rechten en non-discriminatie, onderwijs, wetenschap en sport, sociaal welzijn, gezondheidszorg en werk, en huisvesting, en investeerde de overheid in meerdere projecten gericht op de inclusie van Roma in het onderwijs, op werkgelegenheid en huisvesting. Kroatië wordt bij dit alles ondersteund door de Europese Unie. Tevens zijn in Kroatië meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kroatische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kroatië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kroatische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. In het licht van voorgaande kan evenmin op basis van 1 uitspraak van een buspassagier in 2016 gesteld worden dat u anno 2019 in geval van een terugkeer naar Kroatië een gegronde vrees heeft om het slachtoffer te worden van een discriminatie die gelijkgesteld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de

definitie van subsidiaire bescherming. U erkent bovendien dat u in geval van moeilijkheden bij de Kroatische politie terecht zou kunnen, al geeft u wel aan dat u uw baard diende te scheren toen u in 2016 om een Kroatisch paspoort ging en dat Kroatië geen multiculturele samenleving kent (CGVS, p. 3). Dergelijke uitspraken volstaan evenwel niet om te besluiten dat u in geval van moeilijkheden geen beroep kan doen op de hulp van en bescherming door de in Kroatië aanwezige autoriteiten. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat "gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er van uit gegaan mag worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op zijn minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn" (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008).

Rekening houdend met het geheel aan voorgaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Kroatië. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste, en tevens enig, middel op de: "schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel iuncto art. 55/4 en 55/5/1 Vw."

Verzoeker betoogt:

"Bij de beoordeling van een "ernstig misdrijf" in de zin van art. 55/5/1 §2, 1° Vw. dient rekening gehouden te worden met een aantal elementen, zoals de aard van de daad en de werkelijk geleden schade, de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels.

In de memorie van toelichting werd met betrekking tot het begrip "ernstig misdrijf" als uitsluitingsgrond voor subsidiaire bescherming het volgende bepaald:

(...)

Er dient dus een correcte en concrete, billijke afweging te worden gemaakt tussen de individuele en specifieke omstandigheden van de vreemdeling enerzijds, en het algemeen belang anderzijds, dit alles volgens de proportionaliteitstoets.

Er werd echter geen rekening gehouden met de individuele elementen of precieze omstandigheden eigen aan het voorliggende geval.

In de bestreden beslissing worden de opmerkingen van verzoeker over het vonnis als volgt omschreven: "U werpt tot slot op dat u op zich geen strafbare feiten heeft begaan en dat het louter een 'poging tot 'betrof'. "

Dit is een incorrecte weergave van het standpunt van verzoeker.

Hierbij is het van belang dat verzoeker geen werkelijke mogelijkheid werd gegeven zijn opmerkingen over het vonnis in kwestie te laten horen (terwijl de bestreden beslissing wel op dit vonnis is gesteund).

Wanneer verzoeker wenst in te gaan op zijn vonnis, wordt hem immers gezegd dat dat niet nuttig is. Verzoeker doet toch een poging en begint (volgens de weergave):

"Ik ben niet naar Syrië gegaan was maar een poging. Er werden geen feiten gepleegd. Ik raakte zelfs niet echt uit het vliegtuig gestapt in Turkije. "

Het is niét zo dat verzoeker ontkent dat hij een misdrijf heeft gepleegd. Hij zegt eerder in het verhoor zelfs letterlijk: "Ik heb een misdrijf gepleegd. "

Verzoeker stelt enkel dat hij nooit effectief tot in Syrië is geraakt, hetgeen klopt met de vaststellingen uit het dossier en vonnis.

Ook uit dit vonnis, waar het CGVS naar verwijst, blijkt dat verzoeker bekentenissen heeft afgelegd.

In elk geval kan verzoeker tijdens het verhoor geen opmerkingen hierover doen horen. Tijdens zijn poging om dit toch te doen, wordt hem gezegd:

"Ja, maar we hebben het politioneel en gerechtelijk dossier niet, en dus doen we daar geen uitspraken over. Het CGVS is daartoe niet bevoegd. "

Het getuigt van een bijzonder onzorgvuldige houding van de beslissingnemende overheid om verzoeker te zeggen dat hij het niet verder over het vonnis moet hebben, omdat dat niet nuttig is, maar zich dan wel voor de beslissing te baseren op het vonnis en verzoekers vermeende standpunt over dit vonnis.

Zo vermeldt het vonnis eveneens:

"Beklaagde ziet inderdaad thans in dat hij is geradicaliseerd en dat hij een deradicalisatie traject zal moeten volgen. "

Verzoeker heeft geen mogelijkheid gekregen om verder te benadrukken dat hij effectief inzicht heeft in het (de)radicalisatieproces en zich al sinds lange tijd vóór de gerechtelijke uitspraak laat begeleiden in

het kader van een deradicaliseringstraject. Verzoeker had voor de feiten een blanco strafregister; gelet op de intensieve begeleiding is de kans bijzonder klein dat zich nog verdere feiten voordoen.

Verzoeker is veroordeeld op grond van volgende handelingen: het ter beschikking stellen van zijn documenten, die werden gebruikt bij een geldtransfer waarvan bij vonnis werd vastgesteld dat deze gebeurde voor een lid van een radicale strijdersgroep in Syrië, en het verlaten van het Belgisch grondgebied om naar Syrië te trekken.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij inziet dat het plegen van deze misdrijven uiteraard absoluut verkeerd is, maar dat rekening dient te worden gehouden met de concrete feiten en de concrete omstandigheden."

Verzoeker gaat vervolgens in op de situatie voor Roma in Kroatië. In dit kader voert hij aan:

"Ook in Kroatië hebben Roma vaak te kampen met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede.

Dat er in Kroatië wetgeving voorhanden is en plannen worden geformuleerd ter verbetering van de situatie van Roma, verandert niet dat verzoeker geen terechte vrees zou hebben voor vervolging of ernstige bedreiging.

Het bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) bevestigt in een wetenschappelijk rapport van 2018 ("A persisting concern: anti-Gypsyism as a barrier to Roma inclusion") dat in Kroatië een van de hoogste percentages van door haat gemotiveerd fysiek geweld jegens Roma wordt ervaren.

Uit de aanbevelingen blijkt dat de reeds uitgebrachte richtlijnen, plannen en maatregelen onvoldoende zijn gebleken om Roma daadwerkelijke bescherming en integratie te bieden.

In de bestreden beslissing wordt vermeld: "U erkent bovendien dat u ingeval van moeilijkheden bij de Kroatische politie terecht zou kunnen [...]"

Hierbij is het belangrijk aan te stippen dat verzoeker aanhaalt dat hij in het verleden enkel bij de autoriteiten terecht kon als hij zoveel mogelijk verborgen hield dat hij Roma en moslim is.

Er is een reëel risico dat hij niet op enige bescherming van de autoriteiten kan rekenen van gevaar voor zijn fysieke integriteit.

Bovendien kan hij naast de autoriteiten ook niet op een eigen netwerk terugvallen, nu hij in België is opgegroeid sinds zijn minderjarigheid en heel zijn familie in België verblijft.

Niets van dit alles werd ernstig in rekening gebracht door verweerder bij het uitoefenen van haar individueel onderzoek.

Bijgevolg is de bestreden beslissing kennelijk onzorgvuldig genomen, en dient aldus in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel te worden bevonden."

Tevens acht verzoeker gelet op het voorgaande de materiële motiveringsplicht geschonden.

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een rapport van de FRA bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden voor internationale bescherming die zijn vastgelegd in de Vreemdelingenwet. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn”.

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4”.

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

3.4. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus in onder meer ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) uitgesloten wordt of had moeten zijn. Dit is het geval wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een vreemdeling een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de Correctionele rechtbank te Dendermonde van 26 februari 2018. Uit het voormelde vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 4 jaar wegens (i) deelname aan enige activiteit van een terroristische groep waarbij u wist dat uw deelname bijdroeg tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep, en (ii) exfiltratie op en/of rond 1 oktober 2016.

Uit het voormelde vonnis blijkt dat u tot een groepje radicale gelovigen in Sint-Niklaas behoorde en dat u er een radicaal islamitisch gedachtengoed op nahoudt. De rechtbank oordeelde dat u, door het ondersteunen van de activiteiten van twee andere beklaagden, o.a. door uw documenten ter beschikking te stellen voor geldtransfers naar het strijdgebied en door bereid te zijn af te reizen naar de hoofdstad van het Kalifaat, te huwen en er als man en vrouw samen te leven met een azziza, de intentie om het radicaal salafistische Kalifaat concreet te bevolken met gelijkgezinden. Door te willen exfiltreren was u bijgevolg bereid bij te dragen aan één van de kerndoelstellingen van dit Kalifaat, namelijk een dominantie van aanhangers van het extreem salafisme in de regio. De rechtbank achtte het, gelet op de toestand waarin het Kalifaat zich militair bevond rond 1 oktober 2016, niet geloofwaardig dat het enkel uw bedoeling zou zijn geweest om er als leraar aan de slag te gaan. De correctionele rechtbank tilde zwaar aan de bewezen verklaarde feiten (vonnis d.d.26/02/2018, p.76-77) en oordeelde: De feiten zijn ernstig en getuigen van –minstens de impliciete- goedkeuring in hoofde van elk van de beklaagden van het extreme geweld en van de bloedige terreur die deze terroristische groepering gebruikt in Syrië en Irak, alsook in de rest van de wereld. (...) Zij hebben er allen toe bijgedragen dat o.a. A.I. (...) zich beter kon concentreren op de gewelddadige jihad en in meer comfortabele omstandigheden zijn acties binnen de terreurgroep kon uitvoeren.”

Gelet op de motivering en de strafmaat die de Correctionele rechtbank te Dendermonde gehanteerd heeft, kan niet betwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt daarom op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U werd op 19 juli 2019 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet rechtvaardigen. Zo stelde u louter dat het niet uw eigen keuze was om in 2005 – toen u minderjarig was – in België om bescherming te verzoeken en dan nog onder een valse identiteit. U was toen afhankelijk van de beslissing van uw grootvader. Verder gaf u aan dat u enkel België kent. U werpt tot slot op dat u op zich geen strafbare feiten heeft begaan en dat het louter een ‘poging tot betrof’ (CGVS, p. 2-4).

Geen van deze elementen werpt een ander licht op de motieven om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken, i.e. de vaststelling dat u definitief veroordeeld werd in België voor een ernstig misdrijf en wettigt bijgevolg evenmin een behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus. Wat betreft de verwijzing naar uw strafzaak, dient te worden opgemerkt dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane arrest van 26 februari 2018 van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

Waar hij doet gelden dat hij de kans had moeten krijgen om (meer) opmerkingen te formuleren over het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde en wijst op de verklaringen die hij over dit vonnis en de feiten waarvoor hij in dit vonnis werd veroordeeld aflegde bij het CGVS dient te worden opgemerkt dat verweerder met recht motiveert, en verzoeker niet betwist, dat het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde in kracht van gewijsde is gegaan, zodat het CGVS, net als de Raad in het kader van onderhavige beroepsprocedure, gebonden is door de inhoud ervan.

In zoverre verzoeker een aantal elementen belicht (met name het gegeven dat hij een blanco strafregister had, bekentenissen aflegde en inzicht had in zijn radicalisatie), dient te worden vastgesteld dat met deze elementen in het voormelde vonnis uitdrukkelijk en terdege rekening werd gehouden doch dat deze de Correctionele Rechtbank er niet van weerhielden om verzoeker, op basis van zijn deelname aan de activiteit van een terroristische groepering waarbij hij wist dat zijn deelname bijdroeg tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep en op basis van exfiltratie te veroordelen tot een gevangenisstraf van 4 jaar.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank en de voormelde, dienaangaande in de bestreden beslissing opgenomen elementen, blijkt genoegzaam dat verzoeker werd veroordeeld voor het plegen van ernstige feiten. Bijgevolg kan niet worden betwijfeld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

Dat verzoeker, zoals hij in het voorliggende verzoekschrift laat uitschijnen, heden effectief inzicht zou hebben in het (de)radicalisatieproject, zich intensief laat begeleiden en een kleine kans vertoont op het plegen van verdere feiten, en dat hij, zoals blijkt uit zijn ter terechtzitting neergelegde bijkomende nota onder verwijzing naar een als bijlage gevoegd vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank en naar een bewijs van gezinssamenstelling, momenteel onder elektronisch toezicht verblijft bij zijn ouders en een opleiding metaal volgt, doet voorts op generlei wijze afbreuk aan de vaststelling dat hij zich middels het plegen van de voormelde, zware feiten heeft bezondigd aan het plegen van een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 1° *juncto* artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet terecht besloten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker.

3.5. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan het advies dat de commissaris-generaal op grond van voormelde bepaling verstrekte en luidens hetwelk hij mag worden teruggeleid naar Kroatië *in casu* niet aanvechten.

De Raad verwijst te dezen naar rechtspraak van de Raad van State waarin met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 het volgende wordt gesteld:

“Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling” (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

Het voormelde advies, verstrekt door de commissaris-generaal, is in het kader van onderhavige beroepsprocedure aldus niet aanvechtbaar.

Het voorwerp van onderhavig beroep dient zich te beperken tot de beslissing tot intrekking van de initieel aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° *juncto* artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. Een nieuwe beoordeling van de initiële weigering van de vluchtelingenstatus en/of de verklaarde actuele nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet kan dus niet het

voorwerp uitmaken van huidige beroepsprocedure. Verzoeker is gehouden om eventuele nieuwe elementen dienaangaande kenbaar te maken via de geëigende procedure, zijnde een nieuw verzoek om internationale bescherming.

3.6. Gelet op het voorgaande, dient de intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus te worden bevestigd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend twintig door:

Dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT